

Mirador de sa Penya Esbarrada

Situació

Municipi: Sant Antoni de Portmany

Coordenades U.T.M. (31N ETRS89): X: 354036 Y: 4322741

Dificultat i duració

5 min des del restaurant

Accés

Des del poble de Santa Agnès de Corona, seguiu el camí de l'esquerre (camí de sa Talaia) fins que arribeu al restaurant Ses Portes del Cel. Continueu per un carrerany estret que costea per sobre dels penya-segats fins a una explanada.

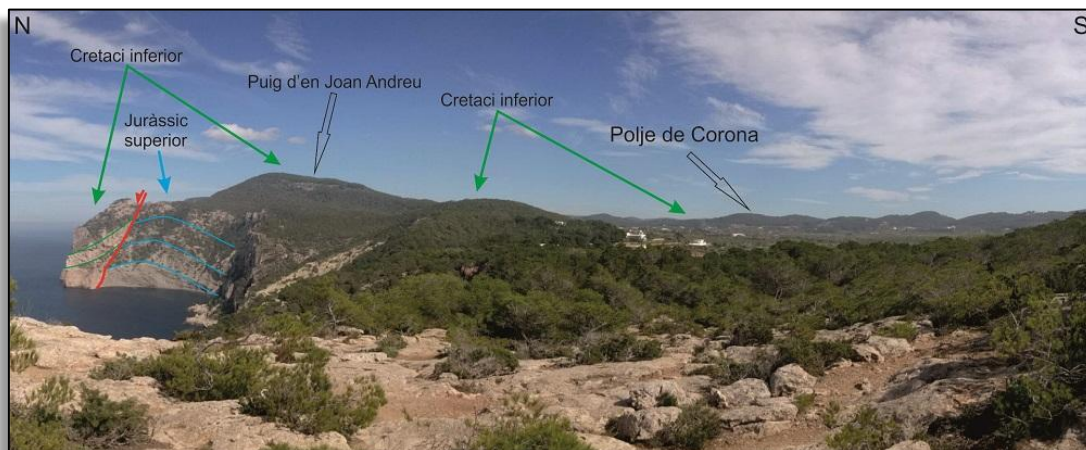
Interès principal

Estratigràfic

Interès secundari

Tectònic, geomorfològic, paleontològic

Descripció de la localitat

Panoràmica des de sa Penya Esbarrada, amb els seus trets geològics més importants.

La panoràmica que es pot veure des de sa Penya Esbarrada en direcció oest conté diversos elements molt interessants de la geologia eivissenca. Mostra dos materials diferents, un de tonalitats rosades i un altre de coloracions grises, separats per una fractura que es pot seguir pràcticament per tot el penya-segat.

La unitat de coloracions grises, situada a la zona de Ses Balandres, és la més antiga (juràssic superior, 160 -145 Ma). La part baixa està constituïda per calcàries amb estrats de mides entre els 10 i els 50 cm amb una abundant fauna fòssil. La part alta de la unitat correspon a una alternança rítmica de calcàries i margues amb estrats de mides compreses entre els 20 i els 40 cm, sense fauna fòssil.

Fixant-se amb deteniment, es pot veure que els estrats no es troben en la seva posició original horitzontal sinó que estan plegats formant un anticlinal lax (un suau plec en forma de "A").

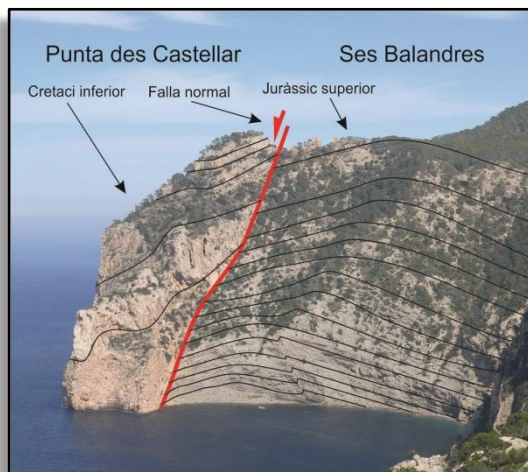
La sedimentació de la unitat juràssica es va iniciar en un ambient marí poc profund i amb aigües clares, poblat per multitud d'organismes que fossilitzaren; entre els que destaquen els ammonits. Després l'ambient va quedar restringit, amb una aportació bastant continuada de sediments detrítics que va provocar la terbolesa de l'aigua i va impedir la colonització del fons per part dels organismes.

La unitat de coloracions rosades que aflora a la Punta des Castellar és la més moderna (cretaci inferior, 125 -115 Ma). Està formada per dolomies i calcàries estratificades en capes gruixudes o formant bancs.

El seu origen també és marí, de plataforma poc profunda, amb aigües clares i ben oxigenats. El fons estava poblat per abundants organismes, destacant la presència de rudistes (bivalve colonial).

El contacte entre ambdues formacions es fa mitjançant una gran falla normal. Els materials del cretaci, més durs que els del juràssic, han resistit millor l'erosió de la mar. És per aquest motiu que Punta des Castellar té forma de penya i Ses Balandres forma de cala.

Dirigint la vista per sobre de ses Balandres veiem el Puig d'en Joan Andreu. Aquest està format pels mateixos materials del cretaci inferior de sa Punta des Castellar, però aquesta vegada el contacte amb el juràssic es deu a un encavalcament, que és el causant del relleu d'aquesta muntanya.

Geologia de la zona de Punta des Castellar i Ses Balandres.

Totes aquestes grans fractures són producte de l'Orogènia Alpina, que va aixecar els actuals relleus illencs.

Cap al sud del Puig d'en Joan Andreu es pot observar una gran superfície deprimida: el Pla de Corona. Aquesta vall té un origen càrstic relativament recent i correspon a un polje.

Concretament, la seva formació es deu a la dissolució de les dolomies del cretaci que predominen al sector. Poc a poc, es varen desenvolupar cavitats que provocaren que cada

vegada fossin més inestables fins que varen col·lapsar. Aquest procés, agreujat i perllongat durant el temps, va fer que una gran superfície s'enfonsés. En paral·lel, els sediments transportats pels cursos fluvials colmataven la vall i li donaren la seva aparença actual.

Recomanacions

Es recomana que aneu en dies nets i amb bona lluminositat, per afavorir una òptima observació del paisatge. També podeu fer la volta circular al Pla de Corona per poder fer-se una idea de les dimensions del polje i de la seva morfologia.